

geel zand

Geel zand

piet brock

november 1994

betongrijs

brabant,
grondslag
van 't land:
geel zand

oerbos
oeros
berk beuk
veenmos

bruine
heide
schapen
weiden

koren-
velden
veel en
geel

brabant
groen land
van gras
van maïs

aller
wegen
beton
uit Son

duizend nieuwe gezichten

het landschap van Brabant leeft
per dag per uur op ieder moment
in duizend nieuwe gezichten
waarmee zij dichters schilders verwent

de heide in glooiend land
verandert vele malen van gezicht
met de berk en met de den
bij het wisselen van het licht

de weide vol voldane koeien
liggend rusten is nu hun leven
één beweging met de dikke kont
het landschap verschuift, heel even

de beek in kronkels uitgelegd
bijt met water eeuw na eeuw het zand
en verandert beet na beet
de bedding in het land

de luchten zijn een landschap
van wisselende wolken
van beelden die bewegen
en de hemel ruim bevolken

iedereen die ogen heeft
en een hart voor het eigen land
leest de duizend nieuwe gezichten
in het landschap van Brabant

landveroveren

wind
bijt zich vast
in het droge
dode zand

mossen
in legergroen
rood gemutst
als parachutisten
graven zich in

wind
voert het zand
beetje bij beetje
gevankelijk weg

blauwgroen buntgras
houdt met vingerwortels
zandkorrels hardnekkig
in de greep
naar alle kanten uitkijkend
om hulp van borstelgras
en bruine heide

bomen
langbenige berk
den in camouflage pak
zijn al onderweg
om het grauwe zand
voorgoed te bezetten
en de heide
onder de voet te lopen

wind
ruist of raast
naargelang zijn humeur
door het Heezerenbosch

twee paarden

rijdend over kamerbreed
betontapijt tussen knooppunt
Leenderheide en Heeze
zie ik telkens twee
belgische trekpaarden staan
te dromen in 'n verloren weitje

paardekracht uit verleden tijd
blinkend kastanjebruin en
glanzend meikevergrijs
flossen sieren poten
weerborstelige staart
boven dikke kont

monumentaal!

twee vergeten paarden
maar mooi...

ransuil

wachtend op de uil
stappen de bomen de
donkerte in, afstekend
tegen de lucht silhouette:

de waker van de nacht
geruisloze vlucht
vleugelslagen veren
zijde-achtig zacht

piepklein geritsel
oren op stereo, ogen
op kurketrekker-hals
van voren van achteren

menu met huid en haar
spitsboeven laat hij vallen
die klieren van muizen
vreemde smaak in de bek

hoge bomen

hoge bomen
vangen veel wind
en vandaag veel
vuile wind

hoge bomen
staan in de regen
en vandaag veelal
in zure regen

hoge bomen
vallen morgen om
als zij vandaag niet besturen
tegen verzuren

bomen bijeen, 'n bos

bomen bijeen, 'n bos
hoog op houten poten
koppen bij elkaar
de kruin gesloten

één blok hout stug voor
stormrammende winden
die het bolwerk dicht
vergrendeld vinden

bladeren vangen
de wind in het zeil
meegaande twijgen
stelen onderwijn

stiekem de kracht
van de wilde vlagen
die als duivels
op bosgeesten jagen

is de wind gevlucht
open gaan de schuiven
kauwkes vliegen uit
gevolgd door de duiven

'n bos een gemeenschap,
open soms gesloten,
van stamverwanten
op hoge houten poten

Strabrecht

driehoekig pleintje
pleisterplaats lang geleden
van de herder die stapt
uit het donker verleden

een hut wordt gebouwd
met bunt leem en palen
voor dier en voor mens
einde van het dwalen

nederzetting groeit
boeren worden buren
's avonds jong en oud
buurten rond de vuren

de hut wordt een hoef
rond de plaats met bomen
twee schapen een kudde
de nieuwe tijd is gekomen

onder oude eik
worden goden vereerd
en recht gesproken
de wetten geëerd

voor de gemeenschap
zijn eiken en linden
op het bomenplein
als bouwhout te vinden

langs Strabrechtse dreef
trekt het vee naar de gronden
om te grazen het gras
wat schaars wordt gevonden

met heideplaggen
wordt de potstal gestrooid
de mest wordt vergaard
en over de akker gegooid

de os trekt de ploeg
in lange rechte voren
gezaaid de rogge
gemaaid het rijpe koren

vlegels houden slag
en slaan de volle aren
klik-klak klik-klak komt
laat pas tot bedaren

de dakdekkersman
beklimt versleten daken
om met het roggestro
de gaten dicht te maken

het leven gaat door
kinderen worden geboren
er wordt gewonnen
en er wordt verloren

uit oer-oude tijd
herder zonder naam
heet je van den Hurk
of Schenkels voortaan?

brief

vanmorgen was de wereld
wit:
geschept papier
één groot wit vel
uitgerold over huizen, straten en
in mijn tuin

een blanco blad
wit papier
op het gazon precies
tussen de besneeuwde coniferen en
de slordige jasmijnstruiken,
een onbeschreven blad
zonder tekst en
zonder tekens

met mijn ogen
schreef ik
in lange halen en dikke lussen
groot:

bewaar de aarde

mussen en merels versierden
met stipjes en streepjes
deze duidelijke tekst

toen heb ik de p.t.t. gebeld:
of zij de brief vanavond
bij de laatste lichting
op kwamen halen en
of zij er voor wilden zorgen dat hij
zonder kreukels
vannacht
bij het gemeentehuis op het pleintje
zou worden bezorgd en uitgerold

aan die afspraak hebben zij zich gehouden
want toen ik even na twaalven
door het raam
naar buiten keek
was de brief al weg
hier en daar lagen nog
achteloos
wat witte snippers

ik ben benieuwd
of de brief goed is overgekomen

de lente in het land

het sneeuwkllokje
luidt
de winter
uit

het maarts viooltje
haalt
de lente
in

sleedoorn, speenkruid
jubelen het uit
de lente is in het land

de fitis fluit
de kievit baltst
de roodborst zingt

de lente walst!
de lente swingt!

boomplantdag

één dag per jaar:
boomplantdag

vijftig eiken
vijftig berken
vijftig lijsterbessen
vijftig kruipwilgen
vijftig krenten en sleedoorns worden
aan de Hodibalduslaan
te Heeze
door kinderen geplant
op boomplantdag

Heezerenbosch
Herbertusbossen
Meelakkers
Wandelpark

alle dagen van 't jaar:
boomsterfdag

de lentebruid

uit winterslaap
ontwaakt het veld
haar aardelijf
nog koud en stijf
ligt languit
uitgeteld

de korrels zaad
vol levenskracht
bewaarde zij
in 't binnenste
van haar buik
in lange winternacht

de zonnebank
blijft iedere dag
wat langer aan
behaaglijk
laat het veld
de warmte
over zich gaan

de zaden zwellen
barsten open
lopen uit
de aarde
tooit zich als
de lentebruid

lente

't is vandaag
dat de lente
begon

de berkeboom
krijgt de kriebels
van de zon

de knoppen
breken barstend
open

de blaadjes
beginnen,
voorzichtig,
uit te lopen

regenroep

juist nu het enkele uren
niet meer giet
na dagen
zimpe - zampe - zompe
roept die spetter
van een vink
al weer om regen

wat doe je er tegen?

of weet die vink
beter dan wij mensen
van het lage waterpeil?
en roept hij:
regen, regen, regen
voor het land een zegen
regen, regen...

scherpe boterbloem

'n tuin vol bloemen
vol fel gekeurde
zomerse bloemen:
gele wederik witte margriet
prikneusjes donkerkarmijn
rode klaprozen oranje vuurpijlen

in het groene gras
één gele boterbloem

Deesje met een kleurenstift
in haar knuistje
tekent die ene boterbloem
die ene gele boterbloem
't halve papier vol
met een grote gele boterbloem

'n bij zoemt rond haar hoofd
en zet zich neer op
die ene echte gele boterbloem
van Deesje...

water

in mei al
vallend blad
op het tuinpad
onder plataan
die er heel even
geshockeerd stil
bij blijft staan...

om te kunnen overleven
moet hij verder
op zoek naar water
naar het schaarse water
dat zichzelf spaart
teruggetrokken
diep in de aard'

wie helpt de boom
tot aan de bron te komen?
wie beweegt het water
tot aan de boom te stromen?

in mei al
vallend blad
op het tuinpad

verandering

de lucht is blauw en wolkeloos
geschilderd, flexa levend-blauw
zonder een spikkel-spatje grauw
en de zon als 'n gouden roos

geeft het hemelsblauw gulden glans
duiven draaien achten in de lucht
en duik'len plots op hun vlucht
als eenheid langs de torentrans

een vliegtuig schrijft een streep met krijt
op het immense schoolbord blauw
een bries verwaaid de lijn al gauw
zo raakt het blauw het grijs weer kwijt

vanuit het westen aangewaaid
een veertje wolk zweeft naderbij
de blauwe hemel gaat voorbij
donkere kleuren zijn gezaaid

loom hangt warmte

loom hangt warmte
tussen bomen tussen huizen
maakt geen aanstalten
om ooit nog weg te gaan

bladeren slappe handjes
steken geen hand uit
wuiwen niet roeren zich
niet in het minst

droge hei dommelt in
ligt languit lui in bed
van buntgras, berkeboompjes
laten hun schouders hangen

water van de Kleine Aa
bivakkeert in losse plassen
weigert stroomafwaarts te gaan
ranonkelslierten rusten

stugge maïsbladeren hebben
fut en vormvastheid verloren
boer telt pakken hooi
gaat op bedevaart naar Handel

in de aren rijpt het zaad

ontworteld

boer A bezit de grond
boer B heeft 't van A gehuurd
boer C heeft 'n loonbedrijf
wordt door B naar 't land gestuurd
ploegt de aarde zaait het zaad
B ziet de maïs groeit goed
en zoekt 'n koper voor 't gewas
boer D die er 'n bod op doet
boer E heeft 'n maaimachien
en maait het maïsveld neer
boer D heeft nu zijn wintervoer
volgend jaar ziet hij maar weer
boer F heeft mest teveel
gehuurd heeft B nog steeds de grond
boer G heeft tractor met de ton
voor 't vervoeren van de stront
boer A vraagt B de huur
het spel begint van vooraf aan
als de grond naar de verdommenis is
heeft niemand het gedaan

Beuven, oog van Brabant

breed uitgewaaid
ligt groot en bloot
onder open hemel
het Beuven

oog van Brabant

kaleidoscopische stoet
wolken dieren mensen
natuurfilm van de eeuw
full colour

spot aan
zon na maan
maan na zon
opname duur
vier en twintig uur
honderd eeuwen lang

netvlies legt vast

voorbij trekken jagers
wild wijst hen de weg
grafvelden urnen
doodlopende sporen

kraanvogels pleisteren voor korte tijd

boomaanbidders blijven
wortels binden boeren

wilde zwijnen wentelen zich
ongegeneerd in de modder

schapen praten met elkaar
andere staren in het water en
voelen zich veiliger
met zo vele collega's
'n schapesnuit drinkt
de film hapert, even

de herder tuurt in 't water
naar de wolken
met de vaart van de wind
drijven zij uit 't oog
zijn blik blijft hangen bij
de vele witte waterklokjes
wiegende op de wind

Beuven rijk gevulde schotel
blauwe reigers grauwe ganzen
kemphanen groenpootruiters
vliegen het blikveld binnen

de roerdomp staat voor paal
tussen 't riet waar wilde eenden
wintertalingen en waterhoentjes broeden

het Beuven is ziek geworden
het oog van Brabant heeft
een wit loopoog
vuil vertroebelt 't netvlies
blinde vlek groeit

dan komen beweeglijke tractoren
schuivers vrachtwagens
- de film breekt -
het Beuven wordt opgeknapt
helder hemelwater vult opnieuw
het schoonste ven van Brabant
kudde wolken trekt door de waterplas
- de film draait -

Beuven
ven vol levend water
blinkend in 't zonlicht
libellen met glinsterende vleugels
boven het spiegelende water
in het schone water biesvarens
kruipende waterweegbree
met de smaak van zure appels
zwevend veenmos gesteelde glaskroos
en opnieuw witte velden waterlobelias
aan de kant oeverkruid
met langgesteelde bloempjes...

'n film die werkelijkheid wordt

Beuven
helder en schoon
opnieuw
voor eeuwen
oog van Brabant

metamorfose

geel-groene korstmossen
slijtvaste stempels
op hard-stenen plavuizen:
natuur graveert haar eigendom

tussen nauwe richels
onstuimig straatgras
wringt zich omhoog
't hele jaar bloeiend

boomwortels ondergronds
wroetend en wrikkend
stuwen stenen omhoog
de aanval is ingezet

de tand des tijds:
het vriezen van de winter
de wind en het water
en de zomerse zon

bijt zich vast in de steen
tegels barsten en breken
vergruizelen tot brokken
verweren tot stof

de natuur herneemt haar bezit

Strabrechtse Hei

hei tussen Lierop en Heeze
hei voor duizend schapekoppen
blatend en grazend
bewaren de keutelaars
het middeleeuwse schilderij
in paarse rose en violette kleuren

hier en daar
weggezet in paarse tapijten
broze bloemenschalen van bruin ijzeroer
boordevol met water uit de hemel
en galigaan, gele lis en witte waterlelie
met parelende zonnedaauw omkranst

de witte waterklokjes hebben
voor het laatst geklonken
de klokken liggen nu verzonken
op de bodem van het Beuven

signalement van het kempisch schaap
smalle onbewolde kop
licht van stuk en lang van lijf
hoog op de poten
vaalgrijze vacht
uiterlijk: schaapachtig

tussen hoog lieve vrouwe en
laag lieve vrouwe bezetten
honingbijen de bloeiende struikheide
hommels kraken de dopheide
het zoet zoemen is niet van de lucht

een sprinkhaan luistert aandachtig
met de knieën
met de poten praat hij
schel en scherp
een hangmatspin wacht al dagen
op de slager

twee hanige korhoenders
kind noch kraai
stappen rond
ouwe jongens krentebrood
bolderend in de herfst en
bolderend in de lente
maar de enige hen is dood

munitie ontploft
de oorlog duurt voort
onderkruipend struisgewas
en bochtige smeele dringen op
heidehaantjes vallen aan massaal
het nieuwste wapen is ingezet:
rhagadis pruni callunae
grote en kleine spanners zijn actief
de duivel naait het garen
heksen maken omtrekkende bewegingen
kringen truttenhaar achterlatend
gifwolken vergrassen het gehele heideveld

een blauwe reiger
wiekt met grote slagen
als lange afstandzweimmer
tussen gele plomp en witte wolk
het blauwe Grafven over

tussen Heeze en Lierop hei
hectaren prachtige hei
voor schapen en scheper
voor bijen en imker
voor de boomvalk en het gentiaanblauwtje
voor de drukbezette mens
die de tijd neemt
om het eeuwenoude schilderij
van nabij te bekijken

vreemdeling

korenbloem vorenbloem
verstekeling vreemdeling
donkerogig donkerblauw

lonkt kinderen
van blauwe bloem tot blauwe

lokt verliefden
met blauwe bloemensporen
diep in 't bos van 't rijpende koren

korenbloem vorenbloem
oosterse vreemdeling
donkerogig donkerblauw

verjaagd van 't akkerland
in de siertuin aanbeland

wat blijf je boeiend blauw

oud levend water

maïs is geoogst
stug stoppelveld
blijft leeg achter
vergeten halm
wijst wind de weg

duiven proppen
verloren korrels
gulzig in hun krop

boer brengt mest op
tractorvrachten vol
vergif, vruchtbaarheid
leven, dood

zand er over
de ploegschaar legt
aarde zo diep om
als boeren denken

metalen zakken door
in diepe lagen

oud levend water
sijpelt langzaam dood

bermtoerisme

tussen boterbloem en zuring
zit de veldslak genoeglijk
in de schaduw van zijn huisje
te ruiken te kijken
met ogen op steeltjes
naar rijdende kevertjes
die lopen met een haast
waarvan hij geen weet heeft

een soldaatje, geel geharnast
trekt voorbij op oorlogspad
op weg naar het duizendblad
een langpotige kever loopt
beschut onder violette schilden
driftig te zoeken naar prooi
de slak, waakzaam, houdt de smiecht
snuif, snuif in de gaten

hé daar gaat 'n één twee drie...
veertienstippig lieveheersbeestje
de luizen zijn gewaarschuwd
haantjes in glanzend groen en staalblauw
eten onverstoord het bladmoes op
hu, een kale aardworm schuift
 rakelings langs de blote slakkevoet
't is druk in het straatje

boerenwormkruid heeft bezoek
van de kleine vuurvlinder
harige hommels zoeken en zoemen
rond wilde wikke en paarse dovenetel
een langpootmug zwalkt door de lucht
de veldslak ruikt een spitsmuis
hij kruipt voorzichtig in zijn schulp

als de regen druppelt
op het glimmend gele dak
schuift de veldslak statig
uit de donkerbruine deur
en golft zich in de drukte
van de kevers en de torren
op weg naar de volkstuinen
om zich aan blad en groen
goed te doen

de zee

een zee van water
blikkerend in de zon
trekt
al het water van de zee
golf na golf
terug
van het land

zand en
schelpen
achterlatend
en mij

in verwondering

monument

in Heeze oudste monument:
de beuk! eeuwen jong eeuwen oud
geplant in 't hart van kraaienland
een monument van levend hout

de oude stam spreidt grijze takken
vanaf 't begin van zijn bestaan
en van alle kanten vliegen
vogels altijd al af en aan

aan de voet van de beuk trekken
de mensen voorbij, door de tijd
ridders ruiters en veel voetvolk
en bruiloftsgasten vol jolijt

begrafenisstoeten in rouw
de fanfare achter het vaan
carnavalsvierders in optocht
verliefde paartjes blijven staan

een stamgast watert zonder eind
de beuk veinst onverschilligheid
en ook de hond gaat aan de boom
nooit voorbij zonder plasserij

de kinderstemmen klinken helder
vanuit de straat een kind muisstil
staat achter beukeboom verborgen
wordt gevonden onder juich-gegil

zo heeft de beuk al vele eeuwen
van arm en rijk van jong en oud
het schoon en het lelijk hoofdschuddend
in stille mijmering aanschouwd

a star is born

nacht in mei
'n ster schiet
aan de hemel voorbij

de dag springt
klaterend open
de zon spettert
met kleuren
mateloos

boterbloemen-geel
een emmer vol
wordt uitgegoten

brussels kant
van wit fluitekruid
langs watersloten
ligt languit uit

en rood-bruine gloed
die veldzuring
hevig blozen doet

roomwitte wolken
varend langs de weg
hangen even stil
in de meidoornheg

feestboeketten
brem aan de kant
in vlamvend geel
volop in brand

nacht in mei
'n ster valt

in 'n kind
met wensen erbij
van ouders
van vrind

de dag springt
klaterend open
verwachting gaat
nimmer verloren
Esther
wordt geboren

het gebeurde in Heeze...

liefde bloeit bij dag en
bij nacht niet minder
door vele jaren en
grote afstandelijkheid wijs
leefde bij maan en sterren
een zeker vermoeden

de kerseboom staat
getekend door de tijd.
in zijn groene kruin
koeren tortelduiven en
nestelen vogels
spreeuwen en mensen
vechten om zijn vruchten
de kerseboom had er zo
zijn gedachten over
hij schudde het wijze hoofd
een donsveertje dwarrelde omlaag

het paard wist het heel zeker
op 'n zomermorgen had 't meisje
de paardekop geaaid en
haar in 't oor gefluisterd
de oren spitsten
alle twee

nog 'n klop en nog 'n aai
en het paard sprong
wild door de wei
ze vertelde het aan de paardebloem

de paardebloem aan de boterbloem
en de boterbloem aan de hondsdrif
toen was er geen houden meer aan

alle planten in de wei
madeliefje zuring smalle weegbree
witbol en gewone ereprijs
reukgras witte klaver
koekoeksbloem en engels raaigras
wisten er nu van
iedereen en alles leefde mee

de manen werden geteld en
de dagen later
totdat het kindje kwam

in de stal
hinnikte het paard
drie keren

de kerseboom stond
in morgen motregen
als vanouds
op zijn plaats

hij nam zich stellig voor
van de zomer
uitbundig breed uit te groeien
zodat het nieuwe kindje
alle uren van de dag
in zijn schaduw
zou kunnen staan

nachtdienst

de maan
heeft de zon afgelost
met alle sterren
die er te vinden zijn
een verlaat vliegtuig
zoekt grommend zijn nest op
een trein spoedt zich naar huis

het slapen stel ik uit

een auto knipoogt
links de straat in
de ploegenbus brengt
de laatste werkers thuis
de maan
heeft de nachtdienst overgenomen

verliefden talmen
met slapen

je huis je huid

Je huis is je huid
zongebakken zongebruind
lekker wonen in je vel
gevoelig tot in de kleinste voegen

oogluiken
grote open ogen
met bloemenwimpers in wit en rood
kijken verwonderlijk
buitenhuids

je hart warm kloppend
in alle kamers

verhalen verdriet dromen
kinderzingen oze wieze wo
plezier veel plezier
kamers vol

de merel zingt
het hoogste lied
verschrikt
vliegt hij op
verhuizers bellen aan

je huis je huid

verhuizen is vervellen
met pijn

dat gaat naar den Bosch toe

vandaag ging ik Den Bosch op aan
en boeren, burgers kwam ik tegen
ik ben langs Mortelen gegaan
langs lommerrijke groene wegen

Aa en Dommel ieder apart
gaan naar Den Bosch langs eigen wegen
met warmte van het zuiden in 't hart
kwam ik hen bij de Dieze tegen

de erwtenman hij was nog kwaad
de perdjes stonden uit te hijgen
hoog in de toren van de raad
Jeroen de schilder deed het zwijgen

een meisje riep, de haren los:
“doe de groeten thuis aan de jouwe
van mij Gerritje uit Den Bosch
en van ons Zoete Lieve Vrouwe”

hart

bij Philips zit Marietje goed
ergonomisch
met steun in de rug
op haar workstation,
en op verstelbaar nivo
beide voeten aan de grond

't materiaal flow-lined
just in time
onder haar vlugge vingers voorbij

haar buurman is 'n robot
met 'n floppy
op de plaats van zijn hart

Marietje is verliefd
op de automatiseringsdeskundige
met zijn goed verzorgde baard
en zijn sprankelende ogen
achter glinsterende brilleglazen

'n stuk op haar lijst

ster

gele ster
ingebrand
in mijn geheugen
de gele ster
van daphne
het jode-meisje
met grote donkere ogen
en ravenzwart haar
tot over haar schouders

dertien jaar
was ik

verdriet

er zit verdriet
achter mijn ogen
om jou
om mij
mijn mond lacht
mijn tanden bloot

het verdriet blijft
even groot

réunie

schoolvriend ontmoet
van blond naar grijs
de haren; kort
de nieuwsberichten:
getrouwd gescheiden
en ouwe koeien:
gymleraar van toen
onmogelijk vogelnestje;
fluit van conducteur
telefoon draad-
verbinding van nu
naar réunie
losgelaten handen
zwaaien tot ze
opgaan in lucht

schoolvrienden ontmoet
in crematorium
bij afscheid van
hem die ik laatst
op het station
heb uitgezwaaid

wind waait rond de toren

wind is opgestoken
storm van beelden
brekend glas uit lood
gestold zonlicht
kraaien
doodsbidders in lijkkleed
krassen krakend
't kerkenoud herkauwend woord
voor dovemans oren
voor blindemans ogen
van gebleekte schedels
berustend
in de schaduw van de wilgen
wind trekt en rukt
aan 't ijzer-sterk hek rond hen
die wachten
wachten
op de opstand
de revolutie
uur U
't heen-en-weerhaantje de hoogste
draait door de wind rond zijn as
kippen scharrelen als vanouds
aan de voet van de toren
na eeuwen blikte de gulden haan
van omhoog
weer naar de aarde
'n traan welt in zijn oog
en wast het schoon
hij weet zijn eenzaamheid
op de hoge hemeltoren

't krassen van de kraaien
't kraaien van de haan
gaat door de wind nog verloren

het dwalende spook

hij leeft op de Strabrechtse Hei
het dwalende spook, de schimmige geest
maar 's avonds om twaalf uur zwerft hij
op het oude kerkhof nog 't meest

dan speelt en spookt hij met 't helse vuur
tussen oude graven en gravinnen
op het middernachtelijke uur
het duivels spook is buiten zinnen

de woeste gronden zijn geslecht
de wetenschap heeft gesproken
onecht is gescheiden van echt
't zal spoedig in Brabant niet meer spoken

kabouters

het klokkengelui over de Peel
en Kempen stoorden de aardmennekes
't lawaai van toren en trein werd teveel
ze trokken weg met gevulde kennekes

de holle boom op het Strabrechtsplein
werd in 't holst van de nacht verlaten
niemand weet waar ze gebleven zijn
kind noch kraai had 't in de gaten

ze verlieten ons met stille trom
de puntmutsjes diep over de oren
de kabouters komen nooit meer weerom
weer heeft Brabant 'n mythe verloren

onze wortels

geschiedenis ligt onder het maaiveld
weggelegd in lemen potten
en scherven waaraan men eeuwen telt
pijlpunten van steen en botten

worden bewaard onder stuifzand
ook urnen met resten van as
vertellen ons over het oer-oude land
over rit en regels zoals het eertijds was

over mensen van gelovige aard
in eikeboom bliksem en donder
verleden wordt onder 't zand veilig bewaard:
onze wortels; wij kunnen niet zonder